

Istoricul spitalului de copii din București

Gabriel CIOTORAN

I. De la înființare până la sfârșitul secolului al XIX

Regulamentul asupra spitalelor a fost întocmit de ctitorii Mihail Ghica, Mihail Racioviță și Alexandru Ghica.¹ A fost pus în aplicare la 14 martie 1834. La articolul 57, prevede ca din prinosul veniturilor spitalului Pantelimon, să se zidească în București un spital pentru copiii cei bolnavi în vârstă de la 3 la 15 ani².

Acest principiu de a da dreptul copiilor să fie îngrijiți într-un spital separat, face onoare inițiatorilor, deoarece, “nenorociții de copii săraci, nu aveau dreptul de căutare în spital.”²

Doctorul Iuliu Baras a prezentat principelui Alexandru Dimitrie Ghica³ (1856-1858) proiectul pentru formarea unui spital de copii în București.⁴ Proiectul are 17 capitole:

La capitolul 1 se prevede: “Se formează la București un spital de copii”.

Capitolul 2: “Scopul acestui spital este:

1. să fie primiți într-un așezământ special până la 40 de copii bolnavi, născuți la părinți sărmani, de a le da hrană, remedii și toate de trebuință până la vindecarea lor.
2. D’a da rețete și chiar remedii gratis, copiilor, bolnavilor și sărmanilor.
3. D’a înlesni chiar familiilor nesărmane, însă care nu locuiesc în capitală, dorința lor d’a căuta copiii lor bolnavi de bole cronice de către medicii capitalei.

Capitolul 16: “Când societatea filantropică va avea o sută de membri, va fi declarată constituită și spitalul de copii va începe misia sa salutară”

Capitolul 17: ”Suma de 300 galbeni, care membrii societății vor plăti ca bani, va fi întrebuițată la cumpărarea mobilei și zestrei spitalului.”

Acest proiect, caimacamul țării l-a trimis în deliberarea “Sfatului Administrativ, prin opisul nr.1592 din 1875⁵. Sfatul a cerut și opinia Comitetului sanitar⁶, care a făcut o serie de notații trimise Eforiei Spitalelor, iar aceasta din urmă a întocmit un raport⁷, arătându-se favorabilă proiectului și adăugându-i un proiect de buget anual de cheltuieli în suma totală de 88778 lei.⁸

Datorită acestei aprobări, caimacamul Alexandru Ghica a dat “cavenita aprobare, prin opisul nr. 326 din 1858, martie 20”⁹. Singurul amendament la proiectul dr-ului Baras era că noul spital nu va fi proprietatea privată a acestuia, ci

¹ Al.G.Găleşescu, Eforia spitalelor civile din București, tipografia G.A.Lăzăreanu, 1899, pag.346

² Op.cit.,pag.347.

³ C.C.Giurescu, Dinu C.Giurescu- Istoria românilor din cele mai vechi timpuri până astăzi, ed.Albatros, București, 1976, pag.599

⁴ Al.G.Găleşescu, op.cit., p.349.

⁵ idem, p.351.

⁶ ibidem, p.352.

⁷ ibidem.

⁸ Ibidem.

⁹ Ibidem.

în proprietatea statului, respectiv a Eforiei Spitalelor.¹⁰ Decretul de aprobare are următoarele 3 articole:

1. "Să fie sub privegherea și Administrația Spitalelor."
2. "Fondul să se răspundă din casa centrală, care este menită să ajute la realizarea unor asemenea proiecte de binefacere."
3. "Eforia să chibzuiască și facerea unei clădiri pentru spitalul de copii, până se va construi spitalul de copii, să se așeze într-o casă particulară, de preferat în localul dr. Baras."

La 23 aprilie 1858, Eforia închiriaza casa dr-ului Baras, în mahalaua 'Crucea de piatră'¹¹, strada Dudești, unde a funcționat la început un ambulatoriu pentru copii. Consultația era gratuită. Pentru înștiințarea populației capitalei, s-a publicat știrea în Buletinul Oficial¹² trimițându-se comisiei vopselelor înștiințarea respectivă.

A început să funcționeze la 10 octombrie 1858, cu 40 de paturi. Conducerea a fost încredințată dr-ului Baras, iar Eforia Spitalelor a dat următoarea înștiințare:¹³

1. "Va primi până la 40 de copii bolnavi cărora li se va da hrană, remediu și toate cele trebuincioase.
2. "Pentru copiii ai căror părinți, fără a fi săraci, dar locuind prin județe, vor voi să caute doctoricește pe copii lor din capitală, spitalul va avea o despărțitură aparte, cu 8 lei pe zi."
3. "Copiii de la trei zile la cei de 10 ani vor fi primiți în spital."
4. "Va fi dată o trăsură, care va merge cu un conductor special, în toate zilele, pentru cei care locuiesc departe de spital."
5. "Dacă cineva va dona 100 de lei la spital, un pat îi va purta numele și va dispune de el."

Începând cu data de 28 iulie 1862¹⁴, spitalul se mută într-o clădire din strada Deaconeselor, cu un total de 90 de paturi. Clădirea a costat 4500 de galbeni, bunii dați de Eforia Spitalelor. Aici a funcționat până în 1883. În 1884, Eforia a cumpărat de la societatea Liceul Sfântului Gheorghe¹⁵, pentru suma de 20.000 lei, un loc pe șoseaua Basarabilor, ce dădea în strada Clopotarii Noi și pe acest teren, mărît cu proprietatea Lencei Obrejencă și a lui Matei Corbescu, s-a hotărât ridicarea spitalului de copii.¹⁶ Clădirea a început să fie construită în 1885. A fost terminată în 1886, pe 11 mai, când a fost inaugurată. Cu prilejul inaugurării, doctorul D. Sergiu a ținut un discurs, din care am selectat următoarele: "A nu îngriji copiii, a nu-i căuta la caz de boală, este a ne împușina moștenitorii ca indivizi și a dezerta ca națiune. Astăzi 11 Maiu 1886, celebrăm cu toții inaugurarea noului spital cu 100 de paturi. Se poate vedea cum Eforia a îngrijit și a introdus pe cât se poate

¹⁰ Ibidem, p.352

¹¹ Ibidem, p.355

¹² Ibidem.

¹³ Ibidem.

¹⁴ Ibidem, p.361

¹⁵ Ibidem

¹⁶ Ibidem.

îmbunătățirile cerute de o căutare mai îngrijită a bolnavilor.”¹⁷ În continuarea discursului, prezintă un raport, specificând ca în ultimii 8 ani s-au îngrijit 7494 copii, media anuală a deceselor fiind de 3. Registrele de intrare arată că au venit și copii din comunele rurale învecinate cu Bucureștiul, precum și un număr de copii din țările vecine: Serbia, Bulgaria, acesta fiind primul spital din Peninsula Balcanică.¹⁸ În continuarea discursului amintit, se arată: “Se dau în fiecare an 12 consultații gratuite în medie, medicamente gratuite, fără deosebire de naționalitate și religie. S-a început cu 40 de paturi și un medic în 1864, s-a ajuns la 90 de paturi și 2 medici. În anul 1873 s-a înființat serviciul de consultații gratuite; din 1874, pe 1 noiembrie, serviciul medical s-a împărțit în doua secțiuni: una medicală și alta chirurgicală; fiecare secțiune avea câte un medic primar și altul secundar, afară de serviciul gratuit. Medicii care au dirijat spitalul au fost: doctorul Baras, Dr. Atanasovici, dr. Obedenaru, dr. Sergiu, dr. Romuceanu și dr. Grecescu. Acela care a ridicat numele spitalului prin știința și devotamentul său a fost dr. Obedenaru. Aici, în Eforia Spitalelor Civile a fost și este marea școală unde s-au format generațiile de medici care fac onoare țării. Să ne fie permis nouă, medicilor, a arăta în public Onoratei Eforii, recunoștință și mulțumire din partea bolnavilor ce căutam în spital și a noastră.

Eforia a continuat să înzestreze spitalul.¹⁹ Astfel, în anul 1889, s-a introdus apa din canalizarea orașului. S-a clădit un pavilion special și izolat pentru tratarea copiilor bolnavi de boli contagioase. În anul 1892 au continuat lucrările de canalizare, iar în anul următor, s-au transformat unele încăperi din interiorul spitalului, în sala de operație, de pansat și ortopedie, în fine, s-a clădit un local pentru etuvă, instalându-se aici o etuvă Herscher.

S-a ridicat un cuptor pentru ars pale și pansamente. S-a înființat o seră pentru întreținerea grădinilor spitalelor. În anul 1897 s-a clădit un al doilea pavilion izolat, pentru bolile contagioase și s-a introdus apoi sistemul de iluminat cu gaz aerian, pentru sălile copiilor bolnavi. S-a căutat a fi în pas cu știința modernă în privința utilității spitalului. În 1899, se admiteau copii de până la 14 ani, copii mai mici, ce nu puteau fi despărțiți de mamele lor și locuiesc în spital împreună cu acestea”²⁰

Spitalul dispunea de trei servicii:

1. serviciul medical sub conducerea doctorului Tomescu, unde se exercitau atribuțiile clinicii infantile a Facultății de Medicină.
2. Serviciul chirurgical, sub conducerea dr. Romniceanu, profesor la Facultatea de Medicină
3. Serviciul de boli contagioase la copii, sub conducerea doctorului Marinescu, serviciu compus din 2 pavilioane izolate și separate, astfel ca să se poată trata două feluri de boli contagioase, folosindu-se intrări distincte. Serviciul medical chirurgical avea 45 de paturi, iar cel de boli contagioase, avea 40 de paturi.

¹⁷ Ibidem.p.362

¹⁸ Arhiva Spitalului Grigore Alexandrescu.

¹⁹ A.G.Găleşescu, op.cit.,p.367.

²⁰ Idem.p.367

Iluminatul se făcea cu gaz aerian, pereții erau vopsiți cu ulei, exista mozaic pe jos. Spitalul avea o sală de operații cu dotare suficientă, băi alimentate cu apă, filtre Beckerfeld, cabinete "tout a l'égout". Etuvă de dezinfectare (sistem Geneste Herscher), cuptor de ars pale, bucătărie, sală de autopsie, farmacie. Ca anexă, un serviciu de consultații pentru copii, gratuit, sub conducerea dr. Grecescu. Ideea de gratuitate este în deplină concordanță cu spiritul ce anima instituția coordonatoare, respectiv Eforia Spitalelor²¹, înființată în 1839. Citez din statutul de funcționare al acesteia: "orice om bolnav sau scăpătat se caută gratuit în spitalele Eforiei, fără distincție de naționalitate sau religie. Acest larg sentiment de caritate deosebește pe Eforie de instituțiile similare din alte țări, unde asistența medicală era cu plată."

Dintre donatorii spitalului de copii menționez, la sfârșitul veacului XIX, pe următorii:

1. Maria Manu, a dat în anul 1873, suma de 3000 lei
2. Maria Mimi a dat prin testament, în anul 1883, suma de 5000 lei
3. Matei Corbescu, în anul 1883, a dat un loc de 11 metri pe șoseaua Basarab, alături de spital
4. Maria dr. Sergiu, în anul 1892, a donat biblioteca răposatului ei soț, Dr. Dumitru Sergiu.²²

Medicii primari ai spitalului:²³

1. Dr. Iuliu Baras (1858-1863)
2. Dr. G. Atanasovici (1863-1867)
3. Dr. Gr. Romniceanu (1874)
4. Dr. Al. Boicescu(1892-1893)
5. Dr. N.Thomescu (1893)²⁴

În anul 1899, când apărea celebra lucrare "Istoria Bucureștilor" a lui Gr. Ionescu, de referință pentru istoriografia bucureșteană, spitalul de copii era înzestrat cu 130 de paturi. El își desfășura activitatea în cadrul a trei servicii:

1. Serviciul medical, sub conducerea profesorului Tomescu (45 paturi).
2. Serviciul chirurgical, condus de dr. Romniceanu, profesor de bandă și aparate (mica chirurgie) la Facultatea de Medicină (45 paturi)
3. Serviciul de boli contagioase la copii, sub conducerea dr. Marinescu, serviciu compus din două pavilioane separate și izolate (40 de paturi).

II. De la începutul secolului 20, până la instaurarea regimului comunist

Între 1900 și 1913, modificările aduse spitalului sunt neînsemnate.²⁵

În anul 1914, când izbucnea primul război mondial,²⁶s-a înființat Clinica de Chirurgie Infantilă și Ortopedie, condusă de profesorul Ion Bălăcescu, până în

²¹ Ibidem, p.1.

²² Ibidem.

²³ Ibidem, p.369.

²⁴ Ibidem.

²⁵ Arhiva spitalului Gr. Alexandrescu

²⁶ C. Giurescu, Dinu C.Giurescu, op.cit., p. 682.

anul 1938 - timp de 24 de ani. În acest lung interval, în spital s-au făcut o serie de transformări importante care au facilitat modernizarea secției de chirurgie.²⁷

1. În extremitatea aripii de chirurgie s-a construit o sală de operație cu amfiteatru, devenită ulterior sala de ortopedie.
2. S-a construit un amfiteatru pe două niveluri, extinzându-se holul de la intrare și încăperea de la etaj. Pentru aceasta s-a renunțat la intrarea principală a spitalului prin fațada dinspre bulevard, construindu-se două intrări separate dinspre curtea interioară, una pentru secția medicală (devenită ulterior punct de transfuzii) și una pentru secția de chirurgie (ulterior aici s-a făcut vestiar pentru medici).
3. Vechea sală de operații s-a transformat în sală de gips.
4. S-a înlocuit iluminatul cu gaz aerian, prin iluminatul electric.
5. S-a introdus încălzirea centrală în locul sobelor cu lemne. Cazanele au fost instalate în subsolul clădirii construite spre Gr. Alexandrescu, devenită ulterior ambulatoriu de ortopedie.

Această clădire a fost destinată serviciului de gimnastică medicală atașat clinicii de chirurgie (ulterior i s-a spus recuperare) și consultațiilor de chirurgie și medicale. În clinică s-a instalat o secție de radiologie. Ambele clinici din spital aveau câte 45 de paturi, iar serviciul de boli contagioase, 40 de paturi. Clinica Medicală Infantilă era în perioada interbelică, condusă de prof. Manicaticide. Ambele clinici erau căutate, datorită nivelului ridicat, la care se adăugă asistență medico-chirurgicală. Numărul paturilor acestora devenise insuficient, ele fiind singurele din București.²⁸

În anul 1934²⁹ intervin mari prefaceri în cadrul spitalului. Serviciul de boli contagioase, condus de dr. Aurel Stroe din anul 1927, (după moartea dr. Marinescu), s-a mutat în spitalul Colentina, în vechea clinică de neurologie a profesorului Gheorghe Marinescu - clădire rămasă liberă după inaugurarea noului pavilion de neurologie. La spitalul de copii³⁰, în locul fostei secții de contagioși, după o serie de amenajări, s-a instalat clinica medicală infantilă. Vechiul local al spitalului, rămas liber numai pentru chirurgie, a fost modernizat. Astfel, i s-a adăugat o mare sală de operații, unde ulterior a ființat amfiteatru. S-a amenajat etajul părții centrale a clădirii, unde s-au făcut saloane pentru bolnavi, camere și sufragerie pentru interni. La parter s-a extins spațiul destinat radiologiei, adăugându-se o sală pentru 131 paturi, în această perioadă de înflorire economică³¹, când Bucureștiul avea în frunte un primar destoinic, pe Alexandru Donescu.³²

Cele 40 de paturi ale secției de chirurgie de la etaj erau destinate unei secții de ortopedie adulți, prima de acest fel din București. Această secție a funcționat

²⁷ Arhiva spitalului Grigore Alexandrescu

²⁸ idem

²⁹ idem.

³⁰ Arhiva spitalului Gr. Alexandrescu

³¹ C.C.Giurescu, Dinu C.Giurescu, op.cit., p. 703

³² Ionel Zanescu, Camelia Ene, Doi primari interbelici în slujba cetățeanului, în Magazin Istoric, martie 2003, pp. 82 - 83.

până în anul 1948, când s-a înființat la Spitalul Brâncovenesc, clinica de ortopedie pentru adulți, condusă de prof. Dr. Alexandru Rădulescu.

Tot în anul 1934 se clădește spre bulevardul Bonaparte³³, un pavilion pentru consultațiile clinicii medicale și pentru O.R.L., cu sală de boli contagioase. La etaj se instalează farmacia și câteva camere pentru medicii interni.

Pe locul rămas liber între secția medicală și serviciul de anatomie patologică, s-a ridicat un bloc cu patru etaje, pentru cazarea personalului medical auxiliar, transformat ulterior în secția medicală II.

Remarcabilă pentru acești ani este activitatea profesorului Manicatide³⁴. Acesta a venit de la Iași, unde a activat între anii 1899-1920. A fondat școala românească de pediatrie. Și-a făcut specializarea la Paris și la Berlin, unde a fost trimis cu o bursă de Ministerul Instrucțiunii.

Tot de la Iași a venit, în anul 1914, și profesorul Bălăcescu³⁵, primul șef al clinicii de chirurgie infantilă și ortopedie nou înființate. El a dat un suflu nou acestei specialități pe care a adus-o la nivelul modern al posibilităților terapeutice chirurgicale și ortopedice de ultimă ora la momentul respectiv.

După pensionarea acestor șefi de școală, din cauza economiilor bugetare premergătoare celui de-al doilea război mondial,³⁶ Clinica de chirurgie infantilă a fost contopită cu Clinica II Chirurgicală, astfel încât profesorul Iabobovici³⁷ a ajuns să conducă, între anii 1938-1942, când țara era de un an în război³⁸, învățământul de chirurgie infantilă și ortopedie.

În același timp, catedra de chirurgie medicală infantilă se contopește cu clinica de puericultură, la spitalul de copii rămânând numai o secție ocupată de conferențiarul A. Rusescu. După doi ani, în anul 1940 s-a reînființat catedra de clinică medicală infantilă sub conducerea prof. Rusescu³⁹ și a fost adus, de la Iași, profesorul Al. Cosărescu.

Spitalul a fost afectat de cutremurul din 4 noiembrie 1940⁴⁰, care a zguduit bine zidurile secției de chirurgie. Pentru moment, zidurile secției au fost sprijinite din exterior, apoi separate și întărite.⁴¹

În primii doi ani de război (1941-1943), jumătate din capacitatea clinicii de chirurgie a fost transformată în secție pentru răniți, medic șef fiind profesorul Marian din clinică.

În anul 1942 s-a reînființat catedra de chirurgie infantilă și ortopedie⁴² condusă de prof. Alexandru Cosărescu, titular al catedrei de chirurgie infantilă și ortopedie. El a condus secția timp de nouă ani. În acest timp, a creat la spitalul de

³³ Arhiva spitalului Gr. Alexandrescu

³⁴ Idem.

³⁵ Idem.

³⁶ C. C. Giurescu, Dinu C. Giurescu, op.cit., P. 774.

³⁷ Idem.

³⁸ C. C. Giurescu, Dinu C. Giurescu, op.cit., p. 778

³⁹ Arhiva spitalului Gr. Alexandrescu

⁴⁰ C. C. Giurescu, Dinu C. Giurescu, op.cit., p. 777

⁴¹ Arhiva spitalului Gr. Alexandrescu

⁴² Idem.

copii un centru metodologic de specialitate, apreciat în mod deosebit de către studenți, de medici externi și interni, dar în primul rând de către bolnavi.

Clinica medicală⁴³ a fost condusă de prof. Rusescu până la sfârșitul anului 1942, când clinica s-a mutat la spitalul C.F.R. 2. Serviciul medical din spitalul de copii a rămas sub conducerea prof. Corneliu Constantinescu, în acel timp asistentul clinicii medicale infantile și medic primar al Eforiei Spitalelor Civile.

III. Spitalul de copii în perioada comunistă (1948-1989)

Spitalul de copii este numit Grigore Alexandrescu. Aceasta s-a datorat faptului că mulți oameni întrebau în Gara de Nord, provinciali desigur, sosiți cu copiii la tratament, unde se afla spitalul căutat. Li se răspundea că se ajunge „din strada Grigore Alexandrescu”. Spitalul împrumută numele străzii din apropiere, respectiv al cunoscutului nostru poet - denumire păstrată până astăzi. Aceasta s-a datorat faptului că spitalele nu mai erau numerotate, ele căpătând fiecare diferite nume, considerându-se că era mai potrivit astfel.

În 1948 a avut loc reforma învățământului superior din România. Ca urmare, s-a înființat Clinica II de Pediatrie din spitalul de copii, titular al catedrei fiind numit profesorul Corneliu Constantinescu.⁴⁴ Acesta a condus-o până în anul 1968 - perioada de 20 de ani. Numărul de paturi al clinicii a crescut de la 85 la 220, prin transformarea blocului de locuințe pentru personalul auxiliar în spațiu spitalicesc, devenit în prezent secția medicală II.

Profesorul Cosăcescu, șeful clinicii, a decedat prematur, pe 15.12.1951, lăsând locul conferențiarului F.Gootlieb.⁴⁵

În anul 1959⁴⁶, localul clinicii de chirurgie, care împlinise 73 de ani, subrezit, după cum am arătat, de cutremurul din 1940, precum și de bombardamentele din timpul celui de-al doilea război mondial, a fost refăcut și modernizat. Ambele clinici au fost temporar mutate la spitalul Colentina, în clădirea Institutului de Medicină Internă al profesorului Lupu. Timp de un an, între 01.08.1959 și 01.08.1960, au durat lucrările de reconstrucție. Acestea s-au concretizat în special la pavilionul de chirurgie. S-au făcut planșee din beton, la etaj. S-a desființat vechiul amfiteatru, refăcându-se holul clinicii cărui i s-a redat intrarea dinspre bulevardul Iancu de Hunedoara. În locul sălii mari de operații s-a construit un amfiteatru cu 130 de locuri, cu vestiar alăturat și cu intrare separată pe terasa dinspre secția medicală. Peste amfiteatru s-a făcut un bloc operator cu sterilizare proprie și 3 săli de operație.⁴⁷

Alături s-a făcut o secție de reanimare-terapie intensivă pentru copii, prima de acest fel din țară. S-a schimbat împărțirea aripilor laterale ale clădirii, care aveau un culoar excentric și patru saloane mari fiecare. S-a mutat culoarul spre centru, astfel încât au rămas 3 saloane mari și opt rezerve de câte patru paturi. S-a

⁴³ Idem.

⁴⁴ Arhiva spitalului Gr. Alexandrescu

⁴⁵ idem.

⁴⁶ Ibidem.

⁴⁷ Ibidem.

amenajat sala mică de operații prin desființarea amfiteatrului câștigându-se astfel spațiu pentru o sală mare de chirurgie ortopedică. Deasupra câștigându-se astfel spațiu pentru o sală mare de chirurgie ortopedică. Deasupra holului de la intrare s-a amenajat biblioteca, fișierul și o sală pentru expertizări funcționale. Cheltuielile necesare acestor schimbări s-au ridicat la suma de 4.700.000 lei.

La 15.09.1961, clinica⁴⁸ a trecut sub conducerea profesorului dr.Vereanu. S-a organizat serviciul de urgență, garda fiind asigurată de o echipă de trei chirurgi și un anestezist reanimator, având la îndemână o bază materială modernă.

Clinica astfel organizată a cuprins o secție de sugari pentru patologia legată de la vârsta de 0-3 ani o secție de ortopedie-traumatologie, o secție de septică, una de arși și una de urologie, nou înființată.

Ca fapt pozitiv al acestor ani este stabilizarea conducătorilor de secții care au asigurat stabilitate și continuitate.

În anul 1979, secția de urologie s-a mutat în pavilionul dinspre bulevard, având o capacitate de 50 de paturi, două săli de operații și o sală de radiologie. S-a mărit secția de reanimare, în spațiu liber de la chirurgie.⁴⁹

Din septembrie 1976, șef al clinicii de chirurgie a devenit conferențiarul Mircea Socolescu, care s-a ocupat și de specializarea și perfecționarea cadrelor. Ulterior, conducător al clinicii a devenit profesorul Teodor Zamfirescu

Spitalul n-a fost afectat major de cutremurul puternic din 1977.

Mai remarc faptul că în anii 1970 ai secolului trecut, clinica medicală a cunoscut o serie de modernizări, clinicii dându-i-se specificul afectat urgențelor de pediatrie și O.R.L.

III. Spitalul clinic central de copii Grigore Alexandrescu, după revoluția din anul 1989

În prezent, cel mai mare spital de copii din țară își desfășoară activitatea sub această denumire. Aceasta, deoarece activitatea sa este descongestionată de existența celor două spitale locale bucureștene de copii, numite Budimex și Cotroceni.

După 1989 dezvoltarea spitalului a continuat. Astfel, s-a început ridicarea unei aripi noi de chirurgie plastică, iar în prezent se ridică o clădire unde vor fi găzduiți membrii familiilor micilor pacienți.

La intrarea în spital, dinspre bulevardul Iancu de Hunedoara, pe partea stângă, s-a construit, între 01.09.2000 - 01.09.2002, biserica „Sfânta Treime”. Ridicarea edificiului a fost posibilă datorită fundației „Dăruind vei dobândi”, care a finanțat lucrarea. În prezent, i se fac finisări.

Consider că este binevenită construirea bisericii, în incinta spitalului, ca loc în care micii pacienți pot să se roage lui Dumnezeu, pentru vindecarea lor...

⁴⁸ Ibidem.

⁴⁹ Arhiva spitalului Gr.Alexandrescu.

**A History of the Children's Hospital in Bucharest
SUMMARY**

The author presents several stages in the development of the hospital founded according to the project of physicist Iuliu C. Baras, during the ruling of Alexandru Dimitrie Ghica (1856-1858). The paper presents different locations of the hospital, recording the efforts undertaken by the responsible authorities to endow, modernize and improve the medical services of the hospital.